

byly systémy, zachovávající mnohojmenné listiny, avšak připouštějící škrtý. Toto řešení ovšem vyvolává obtížnou otázku, jaké procento takých škrtů má při volbě být relevantní, aby nakonec nerozhodovala vůle menšiny, a aby na druhé straně škrtání nezůstalo pouhou bezvýznamnou manifestací. Rada projevů doporučovala vedle toho posílit postavení i voličovo určitou právní úpravou vnitrostranického života.

Vážný zájem o volební otázky jest vše vítati, poněvadž v uspokojivém vyřešení těchto problémů právem jest spatřována cesta ke zlepšení našeho veřejného života, zejména co se týče upevnění osobní zodpovědnosti v politice

LITERATURA.

JUDr. Bohumil Kučera: Mezinárodní základy cizineckého práva. Sbírká spisů právnických a národohospodářských. Nakladatelství Barvič a Novotný. Brno 1929. Velká 8°. Cena Kč 40.—. — Česká literatura je chudá na významné práce z mezinárodního práva. Můžeme tedy s radostí uvítat dílo, které chce být opravdu vědecké, teoreticky zpracované, nikoliv politické (třebas v nejširším smyslu) s pouhým právnickým zabarvením, (jak to bohužel často, zvláště u nás při knihách z toho oboru bývá), psané v duchu moderním, jež se chce vyrovnat s panujícím teoriemi (na př. při tvoření pojmu subjektivity a suverenity státu). Že se to autorovi vždy nepodařilo, tím je vinen v první řadě předmět jeho studia. Při mezinárodním právu je spisovatel nucen hodně se držet literatury, která působením zakladatele této disciplíny a povahou látky je ještě značně orientována přirozeno-právně, takže nemůže často rozeznat mezi legislativními postuláty a platným právem. Tak i u autora vplétají se někdy do úvah o ustanoveních mezinárodního práva úvahy o tom, co by bylo vhodné, slušné a možné (na pr. str. 116), kniha ovšem není jen výkladem určitého úseku pozitivního mezinárodního práva. Velká část kapitol je věnována také výkladu mezinárodních právních problémů, udává, v jakém stadiu jsou, případně, jak by se měly řešit; místy to však ruší jednotný ráz knihy. Příjemně působí autorův strážlivý postoj vůči těmto otázkám, který se jeví častým odmítáním názorů francouzské školy (Pillet, Fauchille) a přidržením se Struppa.

Knihá má kromě Úvodu zařazující cizinecké právo do veřejného mez. práva čtyři kapitoly. První jedná o státní příslušnosti a pojmu cizince. Zmiňuje se v ní i o postulátu mezinárodního indigenátu, jež lze dosáhnout jen státní příslušností; tuto rozeznává od státního občanství. Pozoruhodné jsou i úvahy o státní příslušnosti právnických osob. V druhé kapitole (Přijímání a odmítání cizinců) jedná zevrubně o vystěhovalectví; zde jsou největší konflikty mezi zásadami přirozenoprávními (volnost stěhování) a pozitivním právem. Třetí kapitolu o právním postavení cizinců v oboru veřejného a soukromého práva je věnována rozboru pojmu svrchovanosti osobní a územní; pozoruhodný je poukaz na Manciniho. Poslední kapitola jedná o vyhošťování cizinců, ke konci je připojen abecední věcný rejstřík.

Je záslužné, že autor nám dal dílo o zásadách mezinárodního práva z oboru, který u nás dosud nebyl zpracován. Chtěli bychom však, aby po této knize více všeobecně informující následovaly práce, které by si všímaly více podrobností a mohly být příručkou našim praktikům.

Dr. Čákr.

JUC. Rudolf Wierer: Syllabus papeže Pia IX. Stran 26 + II. Publikace ze seminářů právníké fakulty Masarykovy university v Brně, svazek třetí. Brno 1929. Nákladem práv. fakulty Masarykovy univ. s podporou ministerstva školství a národní osvěty. — Studie tato obírá se politickou osobností papeže Pia IX., důvody vzniku syllabu a jeho následky. Čtenářům Všehrdu je tato práce známá z vyňatků, které vyšly v číslech 7. a 8. roč. X.

Oma.